

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

w sierpniu 2014r. Ł. K. (1) zamieszkiwał z bratem w mieszkaniu usytuowanym na osiedlu (...) w K.. Wcześniej nabył nasiona konopi indyjskich i pod koniec czerwca 2014r. zasadził je w doniczce. Z tych nasion wyrosły trzy rośliny. Doniczkę z roślinami trzymał na parapecie okna w pokoju, który zajmował.

W dniu 18 sierpnia 2014r. policjanci ujawnili w pokoju Ł. K. (1) doniczkę z trzema roślinkami koloru zielonego. Podejrzewając, iż jest to ziele konopi indyjskich, zatrzymali doniczkę, a następnie podali oględzinom rośliny. Przeprowadzone badanie testerem narkotykowym fragmentu listka ze szczytowej części jednej z roślin wykazało, iż jest to narkotyk z grupy marihuana. Z każdej rośliny został odłączony fragment szczytowy jako próbki do badań.

Przeprowadzone w dniu 27 listopada 2014r. w Laboratorium Kryminalistycznym Komendy Wojewódzkiej Policji w O. badanie fragmentów suszu roślin wykazało, że pochodzą one od roślin konopi innych niż włókniste. Zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii, ziele należy do konopi innych niż włókniste i są środkiem odurzającym.

Dowód: - wyjaśnienia Ł. K. – k. 48-49, 84,

- protokół przeszukania – k. 2-4,

- protokół oględzin – k. 5, 14-15,

- protokół użycia testera narkotykowego – k. 13,

- opinia z badań chemicznych – k. 41-42.

Ł. K. (1) ma ukończone 29 lat. Legitymuje się wykształceniem zawodowym z wyuczonym zawodem monter – mechanik urządzeń. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie posiada majątku o istotnej wartości. Jest zatrudniony w firmie (...) w K. na okres próby 1 miesiąca z wynagrodzeniem około 1.600 zł brutto. Nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo.

W przeszłości był wielokrotnie karany sądownie, w większości za włamania i kradzieże. Dwa razy odpowiadał także za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Ostatni wyrok, jaki zapadł wobec Ł. K. (1) to ten wydany przez Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu w dniu 16 kwietnia 2014r. w sprawie II K 868/13 za czyn z art. 58 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk. Wówczas Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, którą Ł. K. (1) odbył w okresie od 18 sierpnia 2014r. do 17 marca 2015r. z zaliczeniem okresu od 22 do 23 października 2013r.

Dowód: - wyjaśnienia Ł. K. – k. 84,

- dane osobowe – k. 50,

- dane o karalności – k. 82-83,

- odpisy wyroków – k. 38, 39.

Ł. K. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak również w trakcie postępowania sądowego. Podał, iż posiadane nasiona zasadził w doniczce w mieszkaniu brata. Wyrosnięte rośliny zamierzał ususzyć i wypalić. Podkreślił, iż nie jest uzależniony od narkotyków.

Dowód: - wyjaśnienia Ł. K. – k. 48-49, 84.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, skarga oskarżyciela publicznego zasługuje na uwzględnienie. Przeprowadzone przed tutejszym Sądem postępowanie dowodowe nie pozostawiło wątpliwości, iż sprawstwo oraz wina oskarżonego Ł. K. (1) są bezsporne. Stanowisko Sądu zostało w tym zakresie oparte o całokształt zgromadzonego w toku procesu materiału dowodowego. W jego skład weszły dowody z dokumentów, w tym protokół użycia testera narkotykowego, opinia z przeprowadzonych badań zabezpieczonego suszu roślinnego, czy protokołów przeszukania i oględzin. Osobowym dowodem uznane zostały wyjaśnienia oskarżonego. Dowody te zostały ocenione w ramach swobodnej ich oceny.

Bezsporne w sprawie jest, iż Ł. K. (1) uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości 3 roślin. Wynika to jednoznacznie z wyjaśnień samego oskarżonego, jak i pozostałych dowodów przeprowadzonych na rozprawie. Sąd, w tym zakresie, dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego.

W ocenie Sądu zebrane w sprawie dowody przesądzają o trafności tezy oskarżenia. Postępowanie dowodowe potwierdziło, że w okresie od końca czerwca do 18 sierpnia 2014r., Ł. K. (1) uprawiał wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii konopie inne niż włókniste w ilości 3 roślin, czego był w pełni świadomy. Wyrośnięte rośliny miał zamiar wysuszyć uzyskując środek odurzający w postaci marihuany, po czym go wypalić.

Przechodząc do kwalifikacji prawej tego czynu, Sąd podzielił stanowisko oskarżyciela publicznego, iż zachowanie oskarżonego Ł. K. (1) wypełniło znamiona przestępstwa z art. 63 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jedn. Dz. U. 2012, Nr 124). W myśl art. 63 ust. 1 tejże ustawy kto, wbrew przepisom ustawy uprawia konopie, z wyjątkiem konopi włóknistych, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Przeprowadzone badania laboratoryjne potwierdziły, iż nie były to konopie włókniste.

Oskarżony, co niewątpliwie, jest osobą zdolną do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Działał on w zamiarze bezpośrednim w celu osiągnięcia korzyści na własny użytek. Ustalenia w tym zakresie wynikają wprost z wyjaśnień samego oskarżonego. Był on przy tym świadomy swego postępowania czyli tego, że działa wbrew przepisom ustawy. Przedstawiona wyżej krótka analiza, w sposób jednoznaczny potwierdza, że oskarżony zrealizował znamiona zarzucanego mu czynu.

Sąd, za popełniony czyn, wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Orzekając o wymiarze kary, Sąd miał na uwadze treść art. 53 kk, art. 54 kk i art. 58 kk. Wina oskarżonego w niniejszej sprawie polegała na tym, iż nie dał on posłuchu normom prawnym, które powinien był przestrzegać w sytuacji, gdy spełnienia przytoczonego obowiązku można było od niego wymagać, z uwagi na zdolność do samodzielnego kierowania swoim postępowaniem, odpowiedni wiek oraz niepozostawanie w anormalnej sytuacji motywacyjnej. Stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, został przez Sąd oceniony zgodnie z przesłankami z art. 115 § 2 kk, który stanowi, że przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu, Sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Swoim czynem oskarżony wystąpił przeciwko dobru prawnemu w postaci ochrony zdrowia ze względu na szkodliwy wpływ narkotyków. Sposób i okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu należy uznać za typowe dla tego typu przestępstw.

Odnosząc się natomiast do strony podmiotowej popełnionego czynu, to został on dokonany w zamiarze umyślnym bezpośrednim w celu uzyskania korzyści dla siebie. Analiza powyższych składników, a także wzięcie pod uwagę zasady prewencji indywidualnej i ogólnej, skłoniło Sąd do uznania, że społecznemu poczuciu sprawiedliwości wobec oskarżonego uczyni tylko i wyłącznie kara izolacyjna. Sąd miał na uwadze znaczną społeczną szkodliwość popełnionego przez oskarżonego czynu, w tym w szczególności rodzaj naruszonego dobra prawnego, jakim jest zdrowie, jak i nonszalancką postawę uprzednio karanego oskarżonego, w tym za przestępstwa podobne, która świadczy o jego wysokim stopniu zdemoralizowania, a także braku respektu i przestrzegania podstawowych norm międzyludzkich oraz umiejętność funkcjonowania w społeczeństwie bez naruszania fundamentalnych zasad. Należy w tym momencie

zauważyć, iż wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2014r. Ł. K. (1) został skazany za czyn z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a już po dwóch miesiącach nabywa nasiona i siewa je, aby wejść w posiadanie środka odurzającego. Zatem wymierzona uprzednio bezwzględna kara pozbawienia wolności, w żaden sposób nie oddziałała pozytywnie na Ł. K. (1) i nie spowodowała u niego poczucia nie wchodzenia w konflikt z prawem. Oskarżony wiedział, że postępuje wbrew przepisom ustawy, a jednak dążył do zaplanowanego celu.

W ocenie Sądu orzeczona kara pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy, nie jest zbyt wygórowana, a nadto orzeczona w dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Postawa oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, a także dotychczasowy sposób życia powodują, iż brak jest obecnie podstaw do postawienia pozytywnej prognozy kryminologicznej w stosunku do tego oskarżonego. Spoglądając na całokształt postępowania i postawę oskarżonego, należy uznać, iż wobec niego kara pozbawienia wolności w takim wymiarze, będzie jedyną sprawiedliwą odpłatą za złamanie porządku prawnego, zaś w społeczeństwie wzbudzi poczucie sprawiedliwości, iż za negatywne postępowanie należy ponieść określone konsekwencje. Sąd miał także na uwadze ilość uprawianych roślin, która nie była zbyt duża. Oskarżony winien ostatecznie zrozumieć, iż łamiąc świadomie prawo postępuje błędnie, a – w ocenie Sądu – sprawi to w tej sytuacji jedynie kara pozbawienia wolności bez jej warunkowego zawieszenia wykonania. Poza przyznaniem się do winy, Sąd nie znalazł żadnych innych okoliczności łagodzących i, zdaniem Sądu, taka okoliczność jako jedyna, nie może stanowić przesłanki do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności za czyny, których dopuścił się oskarżony.

Na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, Sąd orzekł przepadek zabezpieczonego do sprawy suszu ziela i rośliny z uprawy, jakie pozostały po badaniach laboratoryjnych. Posiadanie tego środka odurzającego było sprzeczne z ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii dlatego orzeczenie jego przepadku było wskazane i wymagane.

Rozstrzygnięcie o kosztach uzasadnia treść art. 627 kpk. Oskarżony obecnie pracuje, osiąga dochody, nie ma nikogo na utrzymaniu, a zatem jest w stanie ponieść zaistniałe w sprawie koszty na rzecz Skarbu Państwa. Poniesione w sprawie wydatki Sąd wyliczył na kwotę 539,93 zł oraz wymierzył opłatę od orzeczonej kary pozbawienia wolności na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o opłatach w wysokości 180 zł.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.